

20221109 Trouw Teruggekeerde IS moeders op Schiphol scheiden van hun kinderen is een barbaarse straf

https://www.trouw.nl/opinie/teruggekeerde-is-moeders-op-schiphol-scheiden-van-hun-kinderen-is-een-barbaarse-straf~b35cdfc5/?utm_campaign=shared_earned&utm_medium=social&utm_source=email

Teruggekeerde IS-moeders op Schiphol scheiden van hun kinderen is een barbaarse straf

De scheiding van hun moeder belemmert de kinderen van IS-vrouwen om snel te integreren in de Nederlandse samenleving, vreest Ad Corten van Platform kinderen terug uit het kalifaat.

Ad Corten 9 november 2022, 01:00

Het is verheugend dat Nederland vorige week eindelijk de twaalf IS-vrouwen met hun kinderen heeft opgehaald uit Syrië.

Daardoor is er een eind gekomen aan hun uitzichtloos bestaan in de Koerdische kampen. Maar het is triest dat de vrouwen en kinderen niet zijn opgehaald om humanitaire redenen zoals dat gebeurt in onze buurlanden, maar alleen omdat de rechter gedreigd had de strafzaak tegen de vrouwen anders te staken.

We halen de moeders en kinderen dus op om de moeders te kunnen straffen en niet om de kinderen te redden.

Bij de aankomst in Nederland moeten zich hartverscheurende taferelen hebben afgespeeld, toen de kinderen meteen gescheiden werden van de moeders. Terwijl in Zweden en Finland de kinderen na terugkeer zo veel mogelijk contact mogen houden met de moeders, krijgen zij hier hun moeder de eerste zes weken niet meer te zien.

Traumatischer dan het jarenlange verblijf in Koerdische kampen

Uit ervaringen met eerder teruggekeerde kinderen weten we dat deze scheiding voor de kinderen een groter trauma veroorzaakt dan al de jaren die zij hebben doorgebracht in de Koerdische kampen. Hun moeder was in die periode voor hen het enige houvast en dat wordt nu van hen afgenomen op het moment dat zij in een totaal vreemde omgeving arriveren. Omgekeerd waren de kinderen voor de moeders het enige waarvoor zij nog leefden, nadat ze alle andere dingen verloren hadden, inclusief hun geloof in IS.

Eén van de vrouwen die is teruggekomen, Tugba T., had al meegekund met de eerste lichtung die in februari werd opgehaald. Zij weigerde toen op het laatste moment om mee te gaan, omdat zij haar kinderen niet kon loslaten. Nu blijven er naar schatting nog enkele tientallen Nederlandse vrouwen met hun kinderen achter in Syrië, die om dezelfde reden weigeren terug te keren naar Nederland.

Het staat buiten kijf dat de moeders berecht moeten worden voor misdaden die zij in Syrië hebben gepleegd. Daarbij moet ook het belang van de kinderen meegewogen worden én de noodzaak om de vrouwen in de toekomst weer te re-integreren

in onze maatschappij. Wij hebben als samenleving geen baat bij strafmaatregelen die uiteindelijk alleen maar leiden tot verbittering en haat.

Uit ervaringen met teruggekeerde vrouwen en kinderen in Zweden blijkt dat kinderen die bij hun moeder konden blijven, zich verbazend snel wisten aan te passen aan de Zweedse maatschappij. Na een jaar waren het vrolijke kinderen, die vriendjes hadden en vloeiend Zweeds spraken. Daarentegen ontwikkelde een jongetje van 9 jaar dat van zijn moeder gescheiden werd, een haat tegen de Zweedse maatschappij. Hij wou alleen nog maar terug naar Syrië.

Essentieel om te kunnen geloven in de Nederlandse samenleving

Voor de moeders is het behoud van de band met hun kinderen essentieel om weer te gaan geloven in de Nederlandse samenleving. Veel van deze vrouwen vertrokken indertijd naar Syrië uit idealisme; zij dachten dat ze daar konden bijdragen aan een maatschappij die beter was dan de Nederlandse. Nu zij ervaren hebben dat het kalifaat een nachtmerrie was in plaats van het gedroomde paradijs, kunnen ze een belangrijke rol spelen bij het ontmoedigen van potentiële jihadisten in ons land. Dat zijn er volgens de AIVD nog zo'n 500 tot 600.

Dan moeten ze wel het gevoel hebben dat Nederland het waard is om zich voor in te zetten. Dat bereiken we alleen als we hen humanaan behandelen, onder meer door ervoor te zorgen dat de band met hun kinderen behouden blijft.

In België pleit kinderpsycholoog Gerrit Loots daarom al sinds jaren voor een manier van straffen waarbij rekening wordt gehouden met het feit dat de hechte band tussen moeders en kinderen de motor is van een geslaagde (re-)integratie in de samenleving.